

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

2001

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk Vapenrulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarligt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

Stiftelsen SVR ser som sin uppgift att utan vinstintresse trygga fortsatt utgivning av Skandinavisk Vapenrulla till lägsta möjliga kostnad för vapenanmälare och övriga intressenter. Stiftelsen administreras av en redaktör. Den heraldiska sakkunskapen garanteras av redaktionen samt av ett heraldiskt råd, bestående av framstående skandinaviska heraldiker.

Heraldisk sakkunskap, strikta och orubbliga publiceringsprinciper är vägledande för arbetet. SVR vill samtidigt öka kunskapen om och bruket av heraldiska vapen i Norden samt verka för god heraldisk konst.

DUFVA

SVR 605/2001

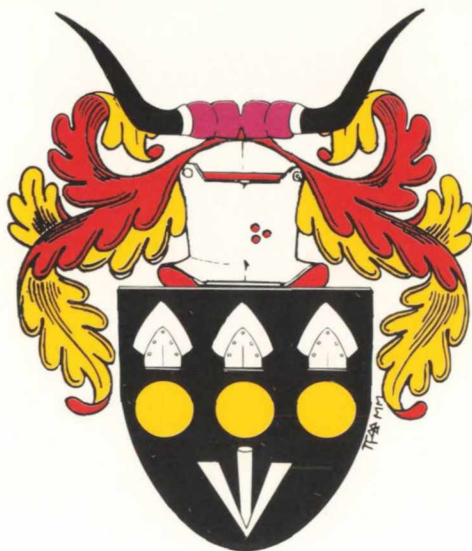
SKÖLD: I grönt en uppflygande duva av guld under sköldhuvud av guld belagt med tre röda rosor med gröna foderblad i bjälke, på skuran liljor, en halv, två mellan rosorna, en halv, i motsatta tinkturer.

Grönt hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En treflikig solfjäder delad i guld och grönt, övre hälften besatt med tre rosor och på delningen liljor, en halv, två, en halv, som i skölden.

VALSPRÅK: Meningen är livet

Vapnet är antaget år 2001 av Lars-Åke Dufva, Laholm, och får även föras av hustrun Catarina samt efterkommande med släktnamnet. Vapenantagarens farfars släkt Dufva kan följas från 1600-talet, då anfadern Anders Dufva var båtsman över Issjöns rote nr 1 i Länna, Stockholm. Vapnet är talande genom den uppflygande duvan. De tre rosorna symboliserar familjemedlemmarna Lars-Åke Dufva, hustrun Catarina och sonen Daniel. Liljorna jämte rosorna och den gröna färgen anger familjens stora trädgårdsintresse.

WESTDAHL

SVR 606/2001

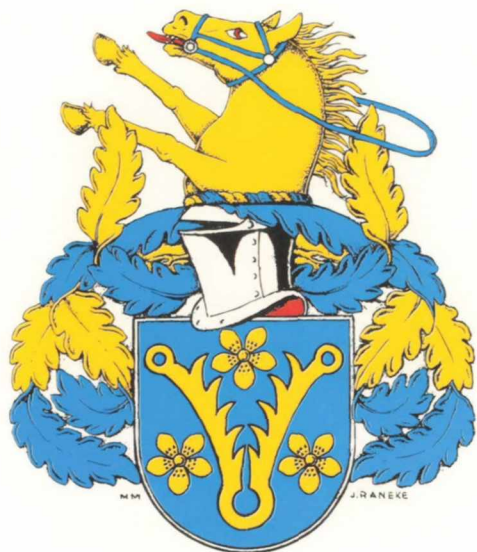
SKÖLD: I svart tre plogjärn av silver i hjälike i ginstammen varunder tre rundlar av guld i hjälike och i stammen en störtad pilspets av silver.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två svarta oxhorn förenade med lila (purpur) läderband kantade av silverringar.

VALSPRÅK: Claris majorum exemplis (Efter förfädernas lysande exempel)

Vapnet är antaget 2001 av överstelöjtnanten (AToff) vid Södra skånska regementet (P7) Jerker Westdahl, Bosagården, Dönaberga, för sig, sin familj och samtliga avkomlingar. Släkten stammar på fädernet och mödernet från Västra och Östra Göinge härader, dvs. Hässleholms och Östra Göinge kommuner och trakterna kring Glimåkra, Sibbhult och Dönaberga samt Hässleholm i Skåne. Fädernesläkten är dokumenterad sedan ca 1500 och medlemmar har varit verksamma som sjudare, åbor, torpare, indelta ryttare, Distinktionskorpral vid Skånska Husarregementet, smed/fabrikör och kamrer. Släktnamnet tilldelades vapenantagarens farfars far Anders Andersson (1851–1936), när han värvade sig vid Skånska Husarregementet 1871. Mödernesläkten är känd sedan slutet av 1500-talet och medlemmar har varit bössesmeder, hemmansägare och banktjänsteman. Vapenantagarens morfars farfars farmors far, Niels Olsson (1649–1717), brukare av Tykatorp, Sibbhult, var med och undertecknade glimåkrabornas "Förpliktelse-brev" till Karl XI den 2 april 1677 med sitt bomärke, vilket heraldiserats i släktvapnet. Ytterligare två fränder har sina bomärken på detta dokument. Bosagården har varit i släktens ägo sedan 1867. Plogbillarna symboliserar släktens bondeanor, rundlarna står för stöpta gevärskulor till snapphane/friskyttebössor och dels för mynt och ekonomverksamhet, pilspetsen är en heraldisering av anfadern Niels Olssons i Tykatorp bomärke från 1677 och kan ses som "W" i Westdahl. Oxhornen anger Highland Cattle-rasen på Bosagården. Tinkturerna rött och guld är Västra Göinge härads vapens samt skånska flaggfärgerna. Lila färg (purpur) symboliserar Arméns tekniska officerare. Den svarta färgen för tankarna till Göinges berömda svarta diabas.

HAGERMAN

SVR 607/2001

SKÖLD: I blått en uppvänd stolpvis ställd nosklämman åtföljd av tre blommor (1, 2) av Johannesört (*Hypericum perforatum*), allt guld.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppkommande betslad häst av guld med blått remtyg.

Vapnet är anmält år 2000 av Per Otto Hagerman, Stockholm, och får föras av avkomlingar till Henrik Hagerman i rakt nedstigande agnatiskt led. Den förste bäraren av namnet Hagerman var Henrik Larsson, född 30/9 1822 i Östra Gårdstånga, Holmby i Skåne. Han bar namnet Larsson efter styvfadern Lars Sifverson Svärd men tog sedermera efternamnet Hagerman, eftersom hans far troligen var Gustaf David Hagerman, köpman i Ystad, ledamot i borgarståndet samt medstiftare av Skånes Privatbank. Henrik Hagerman flyttade 1848 till Stockholm, där han blev ledamot i stadsfullmäktige (1869–92), riksdagsman (1875–78), förman vid flottans verkstäder på Skeppsholmen (–1855), verkställare vid Kungl. Myntverket (1856–73) och startade därefter en smides- och mekanisk verkstad. Sonen Josef Leonard Primus Hagerman, civilingenjör och född i Stockholm, förde släktnamnet vidare. Han blev far till: Tor Henrik, fil.dr, geolog och kemist, Sigyn Inga Maria, gymnastikdirektör, Frej Rolf Lennart, med. lic., läkare, Vidar Klas Erik, konsul, direktör på Kuba, Nanna Karin Margareta, gymnastikdirektör och lärarinna (guvernante), Helge Engelbrekt, skådespelare och regissör samt Yngve Birger, bergsingenjör, samtliga födda i Stockholm förutom Nanna Karin som föddes i Soltomta, Ingarö. I Mexiko har en släktgren etablerat sig. Johannesörten syftar på vapenmålarens farfar, Frej Rolf Lennart, och dennes son Lars Johan, båda läkare. Nosklämman för tankarna till Gustaf David Hagermans farfar Jöns Hagerman och farfars far Jacob Hagerman, stuterimästare på godset Vittskövle, Gärds härad i Skåne, ett gods som senare kom i släktens ägo. Initiativtagaren till släktvapnet, Per Otto Hagerman, är sonsöns son till ovan nämnde Josef Leonard Primus.

LITTERATUR: Svenskt Biografiskt Lexikon; S Carlquist: Ystadläkter under trenne sekler, Ystad 1977 s. 81 f; Brita Stjernswärd: Bröderna Hagerman och Vittskövle, Personhistorisk Tidskrift 1957 s. 34 ff.

ANDERSSON (från Hedeskoga)

SVR 608/2001

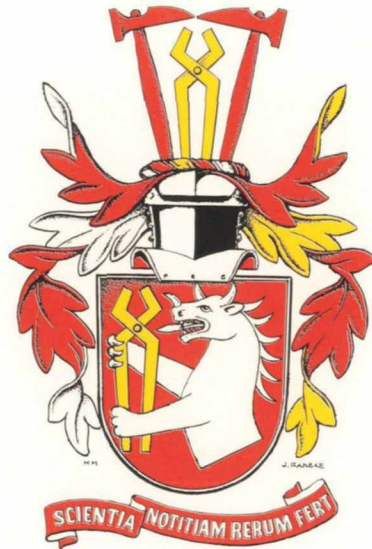
SKÖLD: I fält av guld ett genomgående blått petruskors belagt med sex bysantiner av guld och åtföljt i vardera övre korsvinkeln av ett blått grankvistkors.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En frontalt uppstigande (naturfärgad) hök med utbredda vingar.

VALSPRÅK: Virtus omnia vincit (Dygden övervinner allt)

Vapnet är antaget år 2000 av MBA inköpschef Peter Andersson, Lund, och får föras av familjen samt efterkommande. Petruskorset liksom hjälmprydnadens hök anspelar på vapnets initiativtagare. Grankvistkorset, med annan tinktur, har hämtats från finsk härstamning (genom vapenantagarens farmor) till bonden Paavo Ruotsalainen (1777–1852) i Nilsjä, en landkommun i Savolaks. Denne var riksbekant ledare för pietismen i Finland, och kommunens vapen med grankvistkors syftar på denne. Bysantinerna knyter an till vapenantagarens numismatiska intresse. Tinkturen blått och guld utgör Herrestads härad i Skåne, där släkten har sitt ursprung i Hedeskoga socken.

OHLSSON

SVR 609/2001

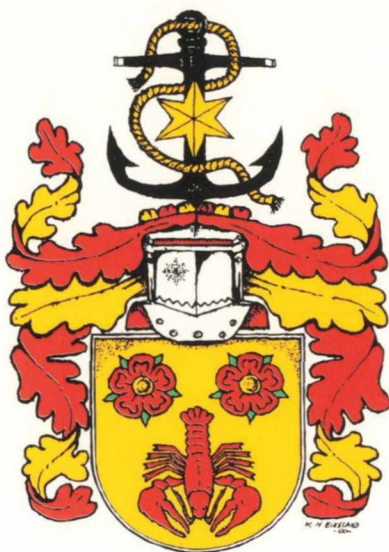
SKÖLD: I rött en halv panter av silver hållande en smidestång av guld.

Rött hjälmtycke fodrat med silver och guld och hjälmbindel i silver och rött, guld och rött samt silver och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En smidestång av guld mellan två röda stridshammare.

VALSPRÅK: Scientia notitiam rerum fert (Kunskap ger insikt)

Vapnet är anmält år 2000 av fil. mag. i historia och medeltidsarkeologi Anders Ohlsson, Limhamn, och får även föras av övriga inom familjen, hustrur och ättlingar. Släkten härstammar från Benestads- och Smedstorps-området i Ingelstads härad i sydöstra Skåne, där vapenantagarens farfars fars var lantbrukare. Sonen Helge Ohlsson, född i Benestad, var smed medan dennes son Claes-Göran varit verksam som meteorolog. Hans söner Patrik (f. 1968) fil. kand. i datalogi och matematik samt Anders (f. 1971) är initiativtagare till släktvapnet. Vapnets tinkturer rött och silver samt stridshammarna är hämtade från Ingelstads häradsvapen. Pantern håller smidestången, vilken anspelar på smedyrket och Smedstorp. Rött och guld är de skånska flaggfärgerna. Valspråket är uttryck för initiativtagarnas Patrik och Anders livsfilosofi och anknyter till lärdomsstaden Lund.

MARKUSSEN DALE

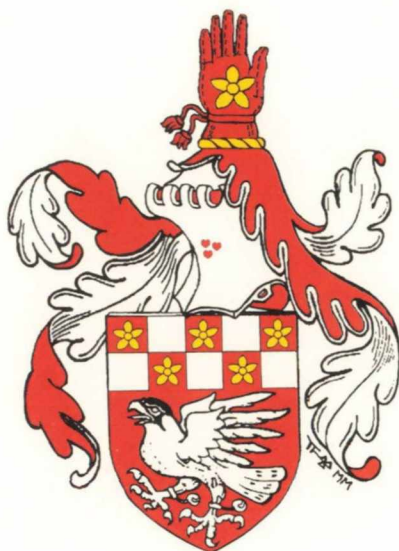
SVR 610/2001

SKJOLD: I gull to røde roser med gull støvdragere og grønne blad stillet i bjelke over en nedvendt hummer i rødt.

Rødt hjelmklede foret med gull.

HJELMTEGN: Et svart storkanker med (kort) ankertau og overlagt en seksoddet stjerne, alt gull.

Våpenet er antatt i 1999 og anmeldt i 2001 av godkjent sykepleier, nestor i Norges gyldelærs laug gyldelærmaker Else Markussen Dale, Hosle i Norge. Rett til å føre våpenet har også etterkommere av fru Else Markussen Dale (f. 20/8 1933) i ekteskap med avdøde professor, Dr. Med., Dekanus Jon Dale (f. 30/6 1934, d. 15/7 1998). Slekten er kjent fra ca 1609 og har levet spredt over vestlandet med dype røtter i sør-Norge. Den har i hovedsak bestått av frie bønder, handelsmenn, lærere, leger og prester, skipsførere og skipsredere. Den har også slektsrøtter til Frankrike og Holland. De to heraldiske røde roser (ref. Bøckler 1668) symboliserer det røde blod som skal utgydes før friheten, fedrelandet eller kirken. Hummeren viser til Hr. Mathias Markussen (1843–1912) som også var reder og skipsfører og en av syd-Norges største hummereksporthører. Ankeret symboliserer slektens dype maritime røtter bl.a. til reder og skipsfører Albert Markussen (1873–1922), Grimstad, far til kaptein Alf Theodor Markussen (1899–1968) som deltok i to verdenskriger på havet og var høyt dekorert for denne tjeneste. Han seilte som skipsfører, hovedsakelig i konvojfart i ca fem år på de fleste store verdenshav. Stjernen symboliserer slektens livsnavigasjon.

WIDENFALK

SVR 611/2001

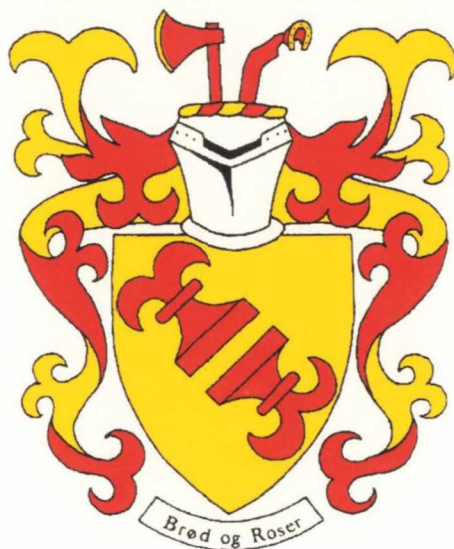
SKÖLD: I rött en uppflygande (pilgrims-) falk med bjällror av silver under fem videblommor av guld i ginstammen, ordnade tre över två och däremellen fem rutor av silver.

Rött hjälmfäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: På en vriden ring av guld en röd handske med två tofsar belagd med en videblomma av guld.

Vapnet, som i något annorlunda utförande använts sedan 1998, är antaget år 2000 av konstnären Lars Widenfalk, Östby, och får även föras av dennes syskon med familjer, föräldrar Erik och Anna Maria Widenfalk samt avkomlingar. Erik Widenfalk, numera pensionerad kyrkoherde i den Fria Katolska Kyrkan, antog tillsammans med två bröder släktnamnet år 1941. Familjen härstammar på fädernet från den s.k. Gulliksläkten från Hällesjö, Ragunda i Jämtland, och den beryktade kaptenen Gullik Nordahl, som på hemväg efter varierande affärsverksamhet i Levanten och Italien förläste år 1764. På modernet härstammar familjen från Härjedalen och Värmland. Anna Maria är född på Remmen i Älvros socken i Härjedalen. Fastigheten där ägs ännu av familjen. Vapnet är talande genom videblommorna och falcken. Handsken symboliserar familjens handkirurger och vapen-antagarens konstnärliga handlag samt jaktintresse.

LITTERATUR: Gulliksläkten från Hällesjö

BJERRING

SVR 612/2001

SKJOLD: I guld to skråbjælkevis fod mod fod stillede røde skakbrikker.

Hjelmklæde guld og rødt og vulsten guld og rød.

HJELMTEGN: Dexter en opvoksende rød økse med guld æg, sinister et opvoksende rødt hesteforben med en guld hestesko med røde søm.

VALGSPROG: Brød og Roser

Våbenet er antatt i 1997 af overlærer Ole Bjerring, Nr. Snede i Danmark, og må bruges af alle efterkommere af våbenantageren, agnatisk såvel som kognatisk, der fører navnet Bjerring. Slægten er af gammel jysk fattigmansslægt, bestående af fiskere, husmænd og daglejere. På sværdesiden kan slægten (foreløbig) følges tilbage til farfars farfars far Chresten Nielsen Bjerring, om hvem vides, at han fik en søn i 1815, og døde i 1848 i Rind sogn i Jylland. På spindesiden er slægtens foreløbig ældst kendte morfars farfar Ole Christensen Brandt født 1757 i Hurup i Thy, Jylland og død 12. maj 1837 på øen Mors. Skakbønderne symboliserer fattigfolk. Skråstillingen angiver våbentagerens uægteskabelige herkomst, og stillingen fod mod fod, antyder "på vej væk". Farverne er arbejderbevægelsens rød/gule. Hjelmtegnets opvoksende halve hesteben är Sct. Eligii Helgenattribut. Våbentagerens fødselsdag er Sct. Eligii dag, den 1. december. Øksen er en Olavsøkse, fordi våbentagerens navnedag er Sct. Olaii dag, den 29. juli. Valgsproget er hentet fra verdens første kvindelige strejke, som fandt sted blandt tekstilarbejdere i New York i 1913 og foregik under mottoet: "We want bread, but we want roses too." Dette motto er valgt for at understrege våbentagerens tilknytning til arbejderbevægelsen, samt indstilling til ligestilling. Og så er det alment sandt: Mennesket lever ikke af brød alene.

SIXT

SVR 613/2001

SKÖLD: I rött en ringlande orm av silver under en ginstam av silver belagd med tre röda sexuddiga sporrklingor i bjälke.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Två korslagda röda färlor med silverbeslag.

Vapnet är antaget år 2001 av ekonomen Ulrik Sixt, Göteborg, och får föras av samtliga ättlingar till Teodor Sixt. Släktnamnet Sixt antogs av vapenantagarens farmors farfar Teodor Sixt (f. 1862) efter soldattorpet Sixtorp utanför Vikingstad, Östergötland, där familjen var bosatt vid slutet av 1800-talet. Medlemmar av släkten var jordbrukare och kyrktjänare i trakterna omkring Linköping. En annan del av släkten (Bergman) härstammar från Garpenberg, Dalarna och Brastad, Bohuslän och har innefattat stenhuggare och sjöfarare. En gren (Axelsson) var lant- och industriarbetare i Göta Älvdalen, men senare släktled utbildade sig, främst till ingenjörer och pedagoger. Idag har släkten Sixt en akademisk profil inom medicin, paramedicin och samhällsvetenskap. Vapnet vill påminna om detta genom ormen, som för tankarna till den medicinska eskulapormen och även den beskyddande husormen, och färlorna som symboliserar akademisk utbildning. Sporrklingorna står för vapenantagarens verksamhet i FN:s fredsbevarande styrkor och för soldatanorna från Östergötland.

RISBERG

SVR 614/2001

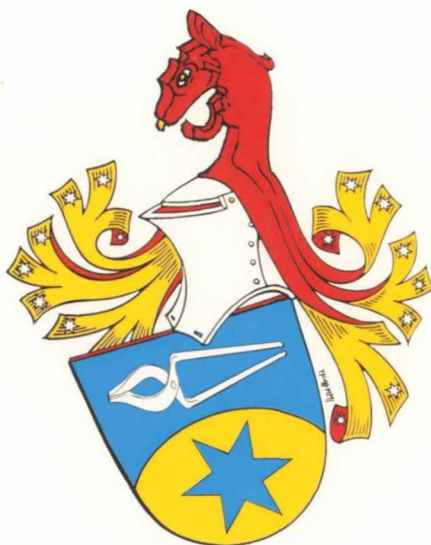
SKJOLD: I rødt, adskilt fra en grønn skjoldfot ved et grankvistsnitt, en oppreist bjørn som holder en tømmerøkss og i sinister skjoldhode en seksoddet stjerne, alt av gull.

Hjelmklede i rødt foret med gull.

HJELMTEGN: Et seks-rugs aks fra samme rot (såkalt "Finnerug") i gull med to blader i grønt på hver side utgående fra skallen av et elg-gevir i svart.

VALGSPRÅK: Arvens vern og vekst

Våpenet er anmeldt i 2001 av admin. dir. i Macon a/s på Jar i Bærum og skogeier i Risberget Bjørn C Risberg. Våpenet får bare føres av familien og etterkommere etter Martin Andersen Risberget (f. 15/6 1834, d. 18/4 1888) i ekteskap med Oleane Knudsdr. Finstad (f. 5/6 1833, d. 4/2 1910). Slektas har ført varienter av våpenet i flere generasjoner, og ble tatt i sin nåværende form i 1997. Eldre våpenmerker og skjold har blant annet inneholdt bjørn, bjørnebøsse, den såkalte Finnerug, skogsbelte i grønt samt gevir. Våpenet tegningen bygger på har hatt de samme tinkturer siden 1800-tallet. Slektens gamle bjørnebøsse befinner seg idag på Glåmdalsmuseet i Elverum, Norge. Slektens herkomst er innvandrere fra Savolaxe i Finland som via bosetting i svensk Finnskog slo seg ned i Risbergs-skogene fra 1667. Det ble en rydning som fikk navnet Gamle Oppistua og fra 1712 fikk man et lite livskraftig samfunn på stedet. Martin Andersen Risberget overtok Gamle Oppistua midt på 1800-tallet og bidro sterkt til samlingen av hele Risberget, dets vekst og stedets livskraftige samfunn. Våpenet symboliserer eldre tiders bjørnestamme som vandret i de store Finnskoger, øksa det hårde nyriddingsarbeide og tømmerhogst, stjernen symboliserer nordstjernen, slektens ledestjerne. Den spesielle rug viser til den rug man medbragte fra Finnland mens elghornet viser til det viktigste matvilt som spilte en sentral rolle i dagliglivet i de store skoger. Skogsbeltet knytter an til grankvisten som ble brukt som uniforms symbol under kampene ved Savolaxe, et symbol som finnes i flere sammenhenger også i finsk heraldikk.

STJERNBERG

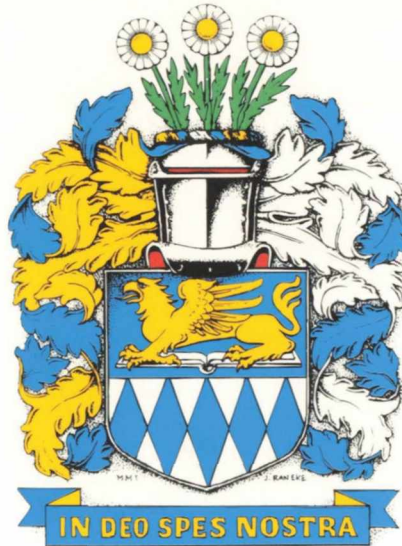
SVR 615/2001

SKÖLD: Delad av bågskura i blått vari bjälkvis en smedtång av silver och i guld vari en störtad sexuddig blå stjärna.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld och med uttag i form av sexuddiga stjärnor.

HJÄLMPRYDNAD: Ett rött vikingaskeppsdrakhuvud.

Vapnet är antaget år 2001 av köpman Stefan Stjernberg, Ekerö, för sig och familjen bestående av hustrun Birgitta (Bibbi) född Pousette samt deras barn Rikard, Martin, Jennie, Sarah och Fredrik. Släkten Stjernberg stammar på manslinjen från Österbybruk och är vallonättlingar. Vapenantagarens fader Harry kommer från Österbybruk, dennes farfar bar namnet Fröberg men bytte som indelt soldat omkring 1875 till Stjernberg. På farfars mors sida finns anan Jean Bodaux (d. 1660) som förste man av släkten i Sverige. Vapenantagarens moder Ragnhild, född Teigen, kommer från Norge och har vikingatida anor. Vapnets tinkturer är hämtade från svenska respektive norska flaggan. Smedtången står för vallonanor och hantverket vid Österbybruk. Stjärnan, den inom nordisk heraldik traditionella med sex uddar, och berget är talande. Drakhuvudet symboliserar de norska anorna.

DANCKLER

SVR 616/2001

SKÖLD: Delad i blått och silver. I övre fältet en örnhövdad sfinx av guld liggande på en uppslagen bok av silver. I undre fältet fem kopplade blå spetsrutor.

Blått hjälmtycke fodrat med guld och silver. Hjälmbindel i guld, blått, silver, blått, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Tre naturfärgade prästkragar med gröna stänglar och blad.

VALSPRÅK: In Deo spes nostra (I Gud vårt hopp)

Vapnet är antaget år 2001 av advokaten Lars Danckler och hustrun civilekonomen Maria Danckler (född Hallenborg), Malmö och får föras av familjen samt efterkommande med släktnamnet. Vapenantagaren är i rakt nedstigande led femte generationen som fötts och växt upp i Finspång, Östergötlands län. Hans farfars farfar, Erik Blomquist, var smed och kom att arbeta inom den näring som under många år gjorde platsen känd, dvs. Finspångsbrukets smedjor och kanongjuteri. Eriks son Karl och sonson Georg Blomquist följde i sina fäders fotspår inom Finspångs järnbruk. Georg Blomquists son, Stellan Blomquist, utbildade sig till högspanningselektriker. Han blev efter militärtjänstgöring vid flottan anställd vid Metallverken (sedermera Gränges). På vapenantagarens möderne återfinns flera generationer med anknytning till järnvägen. Undantaget är hans morfar, John Danielsson, som var heltidsanställd politiker i Åby kommun (utanför Norrköping). Under många år var han kommunfullmäktiges ordförande och kommunens starke man. Vapenantagaren antog namnet Danckler i början av 1980-talet, utbildade sig till jurist vid Lunds universitet och avlade juris kandidatexamen 1987. Under studietiden träffade han sin blivande hustru Maria, som avlade ekonomexamen vid samma universitet 1989. Sfinxen, en gammal lärdomssymbol som i olika former smyckar Lunds universitet, symboliserar vapenantagarens och hans hustrus akademiska utbildning. Sfinxens örnhuvud är evangelisten Johannes' symbol och står för S:t Johannes församling i Malmö, där hustrun Maria är född. Den uppslagna boken är symbol för visdom och lärdom. Spetsrutorna ingår i Finspångs kommunvapen och står för anorna där. Prästkragarna, Skånes landskapsblomma, för tanken till familjens tre barn, alla födda i Skåne.

FANT

SVR 617/2001

SKÖLD: I guld en genom vågskura bildad svart stam varifrån en uppflygande naturfärgad (svart) trana.

Svart hjälm-täckte fodrat med guld.

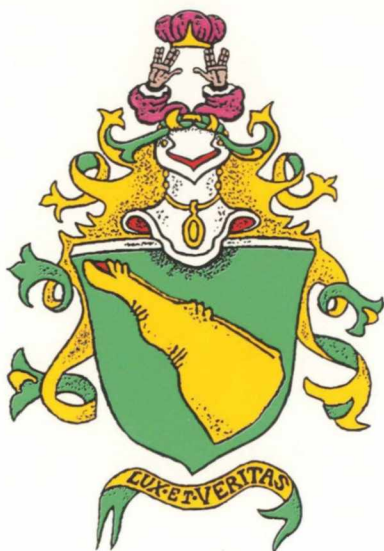
HJÄLMPRYDNAD: Två svarta oxhorn, vardera utvändigt besatt med tre ekblad av guld.

VALSPRÅK: Vias aut inveniam aut pate faciam (Om jag inte finner banade vägar, röjer jag nya)

Vapnet har antagits år 2000 av löjtnant Fredrik Fant, Skövde, för sig, familjen samt kommande generationer och får därutöver föras av Arne Fant, Claes-Göran Fant och deras familjer. Denna vittutgrenade släkt, ursprungligen från Vasa i Finland, är känd sedan 1500-talet och har sitt namn efter hemmanet Fant i Mustasaari i Österbotten. Släkten inkom till Sverige på 1600-talet. Vapentagarens gren kommer närmast från Västergötland och har varit bosatt i Göteborg, Lerum och Alingsås. En knekt, Carl Fant, tjänstgjorde vid Skaraborgs regemente vid 1700-talets början. Av de senaste generationerna kan nämnas Arne Fant, förut apotekstekniker i Göteborg, hans son Claes-Göran Fant, brigadgeneral, och dennes son uppgiftslämnaren Fredrik Fant (f. 1976), löjtnant vid Skaraborgs regemente (P4) i Skövde. Då släkten under senaste århundraden haft sin verksamhet inom Västergötland, har man tagit upp tranan som vapenfågel, vilken här bokstavligen ses flyga upp från Hornborgasjön. Tranan är också landskapet Västergötlands symbol. Hornen utgör ett delemement i Lerums kommunvapen, och tinkturen är landskapets.

LITTERATUR: Svenska Släktkalendern 1950 ff.

FINGER

SVR 618/2001

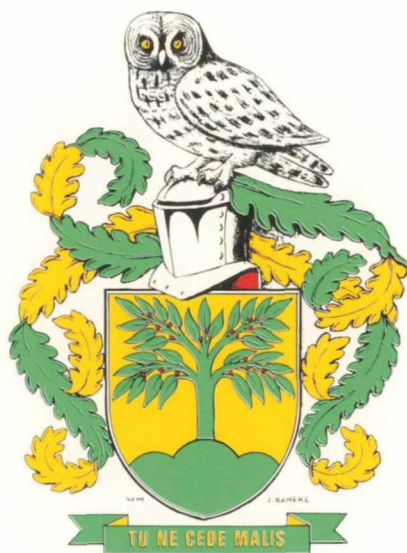
SKÖLD: I grönt balkvist ett pekfinger av guld med röd nagel.

Grönt hjälmträcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två ur purpurfärgade ärmar uppsträckta naturfärgade händer med tummarna inåtvända och fingrarna särade två och två, pekfingeret och långfingeret, ringfingeret och lillfingeret. På pek- och långfingertopparna vilar översteprästen Arons tiara och diadem i guld och purpur.

VALSPRÅK: Lux et veritas (Ljus och sanning)

Vapnet anmäls år 2001 av Filip Naum Guldenfinger, Johanneshov, och får föras av ättlingar till Leon Finger (1910–1992), hans son Naum Finger med hustru Beata, deras söner Tomas David och Peter Marcus Finger samt deras efterkommande. En urgammal aronitisk släkt antog namnet Finger vid en tidig mantalsskrivning i något av de tyska länderna. Släktens olika grenar bodde i Böhmen, Mähren, Schlesien, Polen och hette även Goldfinger. Legenderna berättar att en informationsskylt av plåt i form av en fingerpekande hand hängde på familjens hus och gav upphov till både namnet och vapnet. Det ursprungliga vapen Finger visade en pekande hand i en enkel sköld utan hjälm och utan tinkturer. Vapnet fördes mestadels i sigill. En schlesisk gren antog vid kristnandet namnet Guldenfinger och samtidigt ett nytt vapen: i grönt balkvis ett avhugget pekfinger av guld med röd nagel, sluten hjälm och grönt hjälmträcke fodrat med guld samt hjälmbindel i grönt och guld och som hjälmprydnad ett pekfinger av guld mellan två uppvända vingar, dexter svart och sinister vit. Nu anmälda vapen avviker från detta genom hjälmprydnaden, som avspeglar de hebreiska, aronitiska rötterna.

SWARETZ

SVR 619/2001

SKÖLD: I guld ett grönt treberg varifrån ett uppväxande grönt lagerträd med röda bär. Grönt hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En sittande naturfärgad uggle.

VALSPRÅK: Tu ne cede malis (Vik ej inför prövningar)

Vapnet är antaget år 2001 av civilekonom Christer Swaretz, Näsby Park, för sig, sin familj och sina efterkommande. Vapenantagaren har nyligen tagit sitt efternamn efter en av familjens anfäder, herr Ericus Andreae Swaretz, vilken verkade som präst i Dalarna under 1700-talets början. Vapenantagaren hyllar renässansmänniskans ideal, och sköldmärket, med ett lagerbärsträd på ett berg, är ett motiv ur renässanskonsten som hänvisar till berget Parnassos, hemvist för Apollon och de nio muserna. Apollon förkroppsligar den klassiska grekiska andan hos människans rationella och civiliserade sida. De nio muserna är inspirationens och kreativitetens gudinnor. Valspråket är den första strofen ur ett råd som Sibyllan gav Aeneas i Vergilius verk *Aeniden*: "Tu ne cede malis, sed contra audentior ito." (Vik ej inför prövningar, utan kämpa vidare än tapprare.), och uttrycker familjens strävan framåt, oaktat prövningarnas omfattning och art. Likt Aeneas har vapenantagaren grundlagt en ny släkt på en ort fjärran härkomsten i Dalarna. Hjälmprydnaden är en klassisk hänvisning till Pallas Athena, skolningens, hantverkets och konstens beskyddarinna.

GYLLENSTEN

SVR 620/2001

SKÖLD: Fältet grönt med i stammen en av vågskuror bildad kavle bjälkvis av guld varifrån ett uppstigande dubbelsvansat lejon i samma tinktur med röd beväpning och hållande stolpvis en röd domstav.

Grönt hjälmtycke fodrat med guld och hjälmbindel i guld och grönt, guld och rött samt guld och grönt.

HJÄLMPRYDNAD: Ett stolpvis ställt svärd av guld mellan två vesselhorn delade dexter i grönt och guld, sinister i guld och grönt.

VALSPRÅK: Per aspera (Genom svårigheter)

Vapnet är antaget år 2001 av leg. psykolog, leg. psykoterapeuten Bertil Gyllensten, Lund, och får föras av alla med honom besläktade och efter hans eller efterkommandes medgivande. Släkten Gyllenstens lejon, en färgbrisy av Smålands lejon, håller en domstav syftande på tingsställen i Finnveden. Lejonet utgör en symbol för landskapet, Kronobergs regemente och län. Hjälmprydnaden är en brisy av adliga ätten Gyllensvärds, som släkten Gyllensten kan leda sin härstamning från. Denna ätts medlemmar liksom släkten Gyllensten har i huvudsak levat och verkat i Finnveden med Västbo och Sunnerbo härad. Den vågade kavlen utgör en symbol för Finnvedens rika flod- och sjösystem och ingår även i Ljungbys vapen liksom tinkturen, som även är Gyllensvärds vapenfärg.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

EBENHECHT

SVR 621/2001

SKJOLD: I grønt et sølv trebjerger hvorover en sølv bjælke belagt med tre grønne femoddede stjerner.

Hjelmklede grønt og sølv.

HJELMTEGN: En opvoksende sølv pegasus.

VALGSPROG: Pro fide et justitia (For tro og retfærdighed)

Våbenet er anmeldt 1977 af advokat Finn Skougaard Ebenhecht i Riisskov, Danmark, og må efter aftale bruges af Friedrich Ebenhechts (1842–1910) efterkommere i lige linie. Denne våbentagerens oldefader indvandrede i 1870 fra Bayern. Slægten stammer oprindeligt fra Bayern og Øvre-Østrig.

ELF

SVR 622/2001

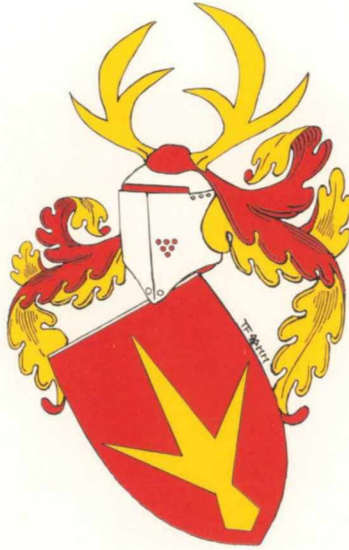
SKÖLD: I guld ett grönt treberg belagt med åtta bysantiner av guld och däröver ett rött uppskjutande spänt armborst, som i ginstammen är åtföljt av två gröna lindblad.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld och hjälmbindel i guld och rött, guld och grönt samt guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande dubbelsvansat lejon av guld i ramarna hållande ett rött spänt armborst.

VALSPRÅK: Novam terram colere (Bryt ny mark)

Vapnet är antaget år 2001 på initiativ av uppgiftslämnaren direktör Mikael Elf, Hässelby, och får föras av de som bär släktnamnet och härstammar från Amandus Alexius Engstrand, vilken tog värvning vid Kronobergs regemente 1896 och i samband därmed bytte namn till Elf. Denna värendeska bonde- och soldatsläkt är från trakten av Moheda. Tidigare generationer har varit knutna till Kronobergs regemente. En Olof Jönsson Käck fann 1828 en skatt gömd i ett stenröse på en åker. Familjetraditionen bjuder att det var pengar från detta fynd som möjliggjorde vapenantagarens farfars farfars utbildning till kantor. Vapnets berg med bysantinerna (mynten) syftar på skattgömmen. Armborstet var förutom Kronobergs regementes symbol även ett folkvapen, och i skölden skjuter det upp till försvar av hembygden. Lindbladen anspelar på lövtäckt, som var ett viktigt näringsfång hos virdabönderna. Smålandslejonet var ursprungligen dubbelsvansat och kan beläggas tidigast till 1570-talet. År 1675 heter det: "... med rött lejon och een bågha." Lejonet är här färgbriserat. Tinkturen rött och guld är Smålands och det gröna treberget förekommer i Kronobergs läns vapen.

HINDEKE

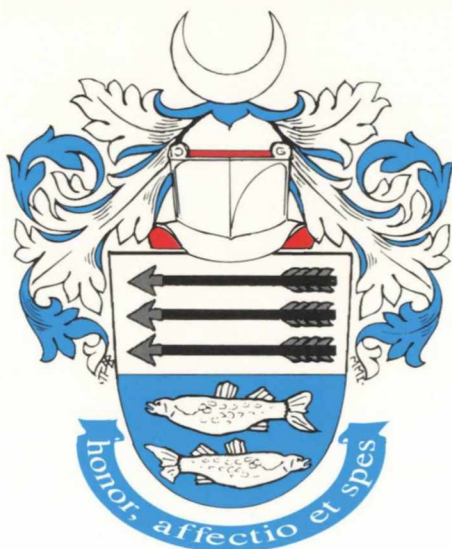
SVR 623/2001

SKÖLD: I rött en treuddig spjutspets av guld med kortare sidouddar och uppåt avsmalnande skaftfäste.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två tretaggade dovhjortshorn av guld.

Vapnet är anmält år 2000 av Anders Hindeke, Hallaröd vid Höör i Skåne. Rätt att föra vapnet har även hustru och barn och, om de bär släktnamnet, avkomlingar och ingifta. Vapnet, som tidigare använts i familjen, relaterar till namnet genom dovhjortshornen (hindens horn), det eklövsformade hjälmtäcket och spjutspetsens form som inspirerats av huvudnervtrådarna i ett eklöv. Tinkturerna (de skånska flaggfärgerna) visar på släktens ursprung och hemvist från Österlen via Lund till skogsbygden norr om Ringsjön. Tretalet i hornens taggar och spjutspetsens uddar anspelar på grundstrukturen i kristen bekännelse.

FISCHER

SVR 624/2001

SKJÖLD: Delad i silver vari tre svarta pilar bjälkvis i stolpe och blått vari två motvända multefiskar av silver bjälkvis i stolpe.

Blått hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppgående måne av silver.

VALSPRÅK: Honor, affectio et spes (Ära, vänlighet och hopp)

Vapnet är antaget år 2001 av köpman Stig Fischer, Lund, för sig, familjen samt avkomlingar och får även föras av föräldrarna, sykonen med familjer och avkomlingar med släktnamnet. Släktens fäderne kan spåras till Skåne. Fyra generationer Fischer föddes, växte upp och var verksamma i Simrishamn. Den förste med släktnamnet var ryttaren Michel Persson Fisker från Gislöv år 1715. På 1700–1800-talen utgjordes släkten huvudsakligen av soldater och hantverkare. Under 1900-talet har många släktmedlemmar varit affärsmän. På mödernet kan vapenantagaren spåra anorna till en adlig släkt von Horney från Holland.

REGISTER SVR 2001

Vapen	Reg.nr	Utfört av
Andersson (från Hedeskoga)	608	Jan Raneke
Bjerring	612	Ole Bjerring
Danckler	616	Jan Raneke
Dufva	605	Per Grönlund
Ebenhecht	621	Jan Raneke
Elf	622	Jan Raneke
Fant	617	Jan Raneke
Finger	618	Filip N Guldenfinger
Fischer	624	Tor Flensmarck
Gyllensten	620	Jan Raneke
Hagerman	607	Jan Raneke
Hindeke	623	Tor Flensmarck
Markussen Dale	610	Kåre N Eikeland
Ohlsson	609	Jan Raneke
Risberg	614	Kåre N Eikeland
Sixt	613	Tor Flensmarck
Stjernberg	615	Tor Flensmarck
Swaretz	619	Jan Raneke
Westdahl	606	Tor Flensmarck
Widenfalk	611	Tor Flensmarck

Nota bene

SVR:s redaktionsmedlem Christer Bökwall har p.g.a. sjukdom inte haft möjlighet att slutgranska SVR 2001.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

Tor Flensmarck (redaktör), Graagården i Vä
SE-291 65 Kristianstad [tfn/fax +46 (0)44-24 48 85]

Christer Bökwall, Oxgränd 12, SE-239 42 Falsterbo [tfn +46 (0)40-47 05 45]

Jan Raneke, Box 46, SE-234 21 Lomma [tfn +46 (0)40-41 28 89]

Heraldiskt råd

Nils G Bartholdy, Dalgas Boulevard 63, 2. th., DK-2000 Frederiksberg [tfn +45 38 88 44 23]

Tom C Bergroth, PB 675, FIN-20101 Åbo [tfn +358 2 2314865]

Kåre Norwald Eikeland, Langkroken 17 B, N-1360 Nesbru [tfn +47 66 845028]

Kolbjørn Ekkje, Fjon, N-5550 Sveio [tfn +47 53 74 13 30]

Bengt Olof Kälde, Norrtäljegatan 9 A, SE-753 27 Uppsala [tfn +46 (0)18-12 10 94]

Davor Zovko, V. Åsgatan 25, SE-632 25 Eskilstuna [tfn +46 (0)16-51 13 04]

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

ISSN 0284-1517

Bloms i Lund Tryckeri AB, Lund 2002

FLENSMARCK
SINCE 1820

MonitorFörlaget

